

Am făcut câteva corecturi (gramaticale - de sintaxă a frazei, de punctuație) și câteva observații personale.

Am subliniat structuri care cred că ar trebui să dispară sau să fie înlocuite : sunt fie prea prețioase, fie prea banale sau lejere pentru tipul de text ; trebuie păstrat un echilibru.

Am propus câteva completări, înlocuiri etc.

Povesteste-mi puțin despre experiența la Olimpiada Internațională. Cum ti s-a parut Beijing și care sunt diferențele (tip subiecte, organizare concurs, dacă ai interacționat cu ceilalți elevi străini) ale sistemului de educație pe care îl practica alții?

Un concurs **de o asemenea amploare** este o **mare** responsabilitate. Pe de o parte, îmi reprezintă țara, iar pe de alta, am în spate precedentul **atât de frumos** al altor generații de olimpici la geografie. Anume sentimentul acestei duble responsabilități a făcut din experiența de la Beijing, în primul rând, una a efortului și a concentrării. Oricât de frumoase ar fi fost excursiile dintre probele **concursului** sau oricât de mare ar fi fost Piața Tiananmen (Tinanmen ?) (pe care am vizitat-o după proba scrisă), tot mai mare era atenția și gândul la **probele care urmau** și la veștile pe care urma să le ducem acasă.

Cu atât mai mult cu cât (în ceea ce privește) abordarea subiectelor, era **(s-a dovedit a fi)** alta decât cea cu care eram obișnuiți de la orele noastre de geografie sau de la însăși olimpiada națională / de acasă. Atât la proba teoretică, cât și la aplicația pe teren, s-a pus accent pe aspectele practice ale geografiei, aspecte **despre care, la o adică, ai putea să vorbești și la o discuție amicală cu un coleg (pe care ai putea să le abordezi, mai degrabă, într-un context non-formal)**. *Cum am face din cartierul în care locuim unul mai sustenabil? De ce recoltarea unui anumit tip de energie regenerabilă e mai fezabilă într-o anumită porțiune a Terrei decât în alta? De ce o corabie preferă un traseu în detrimentul altuia?* Întrebări aparent simple, dar care necesitau abilități de sinteză, de analiză, de cartografiere. Proba de pe teren servește drept model altei diferențe de abordare. Acolo, participantul (și numai el) era **(este)** cel care observă, analizează, trage concluzii, vine cu soluții și le transpune pe hartă. **(Are un impact mai mare timpul prezent)** La o oră după excursia pe teren, nu ni s-a dat decât foaia de examen cu un spațiu gol, o scară și câteva coordonate spațiale. Harta, cu tot ce presupune **asta ea**, urma să o facem noi.

Aș crede că aceste două aspecte – abordarea practică (altfel spus, cu o aplicabilitate imediată în realitatea apropiată tânărului) și accentul pe contribuția individuală și unică a participantului – sunt esențiale. Probabil țări în care, **în școală**, există filiere cu specializări în **geografie (domeniu)** sau cu patru-cinci ore **de geografie** pe săptămână, au timpul să dezvolte și aceste aspecte ale studiului geografic.

Cat te-ai pregătit pentru Olimpiada? Ai avut un program anume după care ai învățat?

Pregătirea propriu-zisă a început după Olimpiada Națională de Geografie (ONG) de la Sibiu din aprilie, unde am trecut de proba de baraj. Am ținut totuși spre această performanță încă de la prima participare la ONG, în 2014. Luna iulie și prima parte a lunii august au fost cele mai intense. În ceea ce privește programul, tot timpul încerc să-mi stabilesc unul. Divizez un volum mare de informații **pe care îmi propun să le acumulez**, în părți mai mici și le iau **pe fiecare** pe rând, zi de zi. Un program îți dă consecvență. **(o iau pe fiecare.., nu : le iau pe fiecare)**

La ce vei susține Bacul? Ai emoții?

Nu am emoții și - trebuie să mărturisesc - nici nu cred că ar fi indicat să avem foarte multe. Unii dintre noi au avut sau urmează să aibă provocări și mult mai mari decât un examen care, până la urmă, nu e decât o certificare a efortului din patru ani de liceu. Probabil am să aleg logica pentru bacalaureat. E o materie care îți organizează mintea și mi-ar plăcea să revin la ea, măcar atât cât ar însemna pregătirea și revenirea la ce am făcut într-a 9-a.

Liceul tau de proveniența, Jean Monnet, a fost un subiect de presă discutat pe larg. Se poate face și performanța. Povesteste-mi puțin despre asta.

Aș îndrăzni să spun că, dacă presa ar aborda alte aspecte (decât cele câteva, popularizate aproape ostentativ și cu rea-voință) legate de Liceul Jean Monnet (mai ales din ultimii ani), s-ar discuta mult mai pe larg decât s-a discutat până acum ??????. Performanță s-a făcut tot timpul (de exemplu cu medaliați cu bronz la naționala de matematică în 2007, cu olimpici internaționali la latină în 2000, cu promovabilitate 100% în 2015), doar că nu s-a auzit de ea /nu se vorbește despre ea. Este un liceu care încurajează performanța, fie ea academică, artistică sau sportivă. Mai mult, este un liceu în care elevii se implică și pot ei înșiși să lanseze proiecte și să le gestioneze. (vedeți campaniile de caritate din ultimii ani, proiectul Clubul European din liceu, Festivalul de teatru pentru elevi ajuns la a XVIII-a ediție, Simpozionul Internațional transdisciplinar). Or această polivalentă în abordări și receptivitate a profesorilor și a conducerii liceului a permis oricărui elev interesat să-și canalizeze eforturile anume în direcția care îl reprezintă și în care poate să exceleze. (Deși este o structură cuprinzătoare/sintetică, mi se pare impersonală, fadă, strict jurnalistică, pe alocuri clișeizată; eu aș prefera ceva mai puțin laudativ, dar care să se adreseze mai mult afectului și mai puțin intelectului, latură pe care ai suprasaturat-o prin exemplele pe care le-ai dat și pe care le-am înmulțit și eu, cu permisiunea ta.)

Cat conteaza sustinerea parintilor?

Sustinerea părinților este esențială. Oricât de independent m-aș fi vrut, (dovadă fiind faptul că am hotărât să vin să fac liceul singur, la București, eu fiind bursier al statului român din Republica Moldova), părinții mi-au fost alături de fiecare dată, mi-au dat răgazurile de care am avut nevoie și au avut ei înșiși grijă ca să mai iau și eu uneori câte un răgaz.

Cui trebuie să mulțumesc pentru reușita?

În primul rând, persoanei care de trei ani încoace (trei ani de participări la ONG, deci trei ani de participarea la iGeo ca scop) a avut grijă să mențină vie dorința mea de performanță și entuziasmul. Or, încă de la primul test de geografie dintr-a 9-a, d-na profesor Silvia Ghioca m-a încurajat și m-a susținut întru totul. Așa încât nu pot să mă gândesc la liceu fără pregătirile pe care le aveam, la atât de fără multele materiale și teste pe care le-am primit și fără...la câte altele???. În al doilea rând, mă gândesc la doamnele directoare ale liceului (d-na Tudorița Codreanu și d-na Diana Răducanu) care au asigurat acel cadru propice performanței de care vorbeam mai sus (nu cred că e cazul, par mulțumiri formale, nu ești la Oscar; noi știm ce simți, cred, suficient de bine, dar cititorii nu vor percepe asta). Iar dacă ar fi să mă refer la ultimele câteva luni, recunoștința mea se îndreaptă către domnii profesori Mihaela Fiscutean și Dorin Fiscutean de la CN Național, Iași. Ne-au însoțit la Beijing, ne-au devenit prieteni și, mai ales, ne-au ajutat să ne adaptăm cunoștințele și abilitățile la exigențele acestei olimpiade.

Cum a fost sentimental când ai fost anunțat pe podium?

A fost un moment de bucurie, cu certitudine. Într-o anumită măsură, îmi atinsesem scopul, nu? Totuși nu cred că a fost și un moment de mulțumire de sine. Într-adevăr, aș fi trist să cred că am fost mulțumit de mine însumi atunci sau că sunt acum. Când podiumul devine un motiv de automulțumire, acesta nu-și mai are rostul. (foarte frumos)

Este prima participare într-o olimpiadă?

Într-o olimpiadă internațională, da. Am participat la ONG în fiecare clasă de liceu (premiul doi într-a 9-a, premiul întâi într-a 10-a, mențiune specială într-a 11-a). Pe lângă geografie, m-am mai calificat la naționala de la română (într-a 9-a și a 11-a), de la istorie (într-a 9-a) și am luat premiul I și la engleză (într-a 10-a). – Nu folosi prescurtări !

Care este material ta preferata?

Îmi plac foarte mult limbile străine. Mă pasionează limba și cultura engleză. Și limbile neolatine îmi plac, mai ales că, studiind latina, pot să identific și să înțeleg legăturile și diferitele evoluții ale limbilor contemporane. Cu permisiunea dvs., aș combina istoria și geografia și aș face o singură materie ca să vă spun că este preferata numărul unu. Mi se par legate indisolubil (chiar și partea de geologie sau climatologie are implicații istorice) și e păcat că de cele mai multe ori sunt tratate în mod separat și anacronic.

Ce te motiveaza sa fii performant?

Certitudinea că succesul și împlinirea nu se obțin decât prin muncă onestă și asiduă. Certitudinea că, dacă mi-am asumat o responsabilitate (fie că e reprezentarea țării la un concurs internațional sau susținerea unei evaluări standard naționale), e de datoria mea să fac tot ce pot și cât de bine pot ca să o duc până la capăt. Performanța, alt nume pentru focalizarea la extrem pe un scop e o datorie de conștiință pentru mine.

Dincolo de performanța propriu-zisă, în ce altfel feluri te-a marcat participarea la olimpiade?

O mare bucurie a olimpiadei a fost să cunosc oameni care împărtășesc aceleași pasiuni și care mi-au devenit prieteni. Mă gândesc la Omar Hamod și Victor Vescu, medaliați cu aur și respectiv argint la Olimpiada Balcanică de Geografie, mă gândesc la Sabina Calisevici, care a venit cu aur de la Beijing. Și apoi, dacă mă gândesc bine, tot lotul Bucureștiului la ONG e o mare gașcă de prieteni. Comunicăm des, ne revedem des și ne place să petrecem timpul împreună. Chiar în zilele următoare o parte dintre noi urmează să mergem la munte. Să vedeți cum facem trasee și aplicații practice și acolo....